

pose penge, og ti så stille. Nu vil vi ikke høre mere vrøvl. « Det er jo ikke det, der hjælper de pågældende lande ud af deres problemer.

Der skal ikke være tvivl om, at der er behov for hjælp til de pågældende lande, og der er også behov for, at Danmark yder sit bidrag, men hvem siger, at det skal være staten, der skal bestemme, hvilke lande der skal have penge, og i givet fald, hvor mange penge de skal have?

Hvorfor skal det nødvendigvis være staten? Det mener Fremskridtspartiet ikke det skal være. Fremskridtspartiet mener, det burde være overladt til den enkelte at give frivillige bidrag til de forskellige private organisationer, der laver indsamlinger til projekter i ulandene. Det ville være langt bedre og ikke som f.eks. det statslige Danida, der laver det ene tvivlsomme projekt efter det andet.

Vi er helt enige med Venstre i, at vejen frem er fri handel på verdensbasis. Det er det, der kan få udviklingslandene med i en udvikling, det, der kan få udviklingslandene frem, så de kan få lov til at producere og arbejde sig ud af deres problemer. Frihandel er nøgleordet, og selv om hr. Villy Søvndal påstår, at det har der været i årtier, er det jo ikke tilfældet. Der har ikke været tale om fri handel og at handelshindringer har været fjernet, men gjorde man det, ville man gavne ulandene væsentligt.

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Når jeg tager ordet nu, er det ikke for i almindelighed at begynde at kommentere de indlæg, der har været i debatten indtil nu, men for allerede her at give et svar til hr. Keld Albrechtsen. Jeg synes, der er brug for at sige, at linjen er fast. Vi opfatter det sådan, at der er en klar, veldefineret og også bred tilslutning til en fortsættelse.

Jeg vil her minde om hr. Estrups bemærkning og også lade det være en appel til partierne V og K om, at det, vi foretager os i Danmark på dette område, ikke bare er nyttigt i verden, som den ser ud, men også klædeligt for fædrelandet.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Til udviklingsministeren vil jeg sige, at vi også godt kan diskutere, om vi har nået det rette beløb, men vi vil meget gerne være med til diskussionen om, hvordan pengene bliver brugt.

Så synes jeg jo, at det blev understreget – det var nærmest sådan en slags stereotest, hvor man kunne høre protesterne fra begge sider – at Venstre måske har ramt meget godt midt imellem.

Jeg synes altså nok, at hr. Keld Albrechtsen får sig hevet virkelig voldsomt op: ond cirkel, Danmark skærer ned osv. Det, vi snakker om, er altså, at sådan som ulandsbistanden kommer til at se ud i de kommende år, vil der hvert år ske en kæmpestigning, hvis man følger regeringens forslag. Den stigning ønsker vi ikke, og vi har også foreslået, at ulandsbistanden skulle være 0,9 pct. i stedet for 1 pct.

Det ændrer jo ikke det hele, men det kunne måske betyde, at man var nødt til at se en lille smule mere kritisk på, hvad det er for noget, man giver pengene til, og så ville man heller ikke få helt så stort et afløbsproblem som det, man ellers taler om.

Henriette Kjær (KF):

Da mit partis ordfører, fru Pia Christmas-Møller, ikke kan være til stede grundet andet møde her i huset, skal jeg på hendes vegne fremføre De Konservatives synspunkter.

Indledningsvis vil jeg gerne kvittere for udviklingsministerens redegørelse. Redegørelsen giver et udmærket overblik. Ministeren fastslår, at topmødet i København var en solid succes. Nu er den slags udsagn altid relative, for de skal jo måles i forhold til de forudgående forventninger og ambitionsniveauet i det hele taget.

Jeg betvivler ikke, at Danmark på det organisatoriske område klarede udfordringen ganske udmærket. Der er heller ingen tvivl om, at med det sociale topmøde i København lykkedes det at få den internationale samvittighed til at fokusere på de alvorligste fattigdomsproblemer og den sociale udvikling i al almindelighed. Det var i sig selv et vigtigt formål, men det afgørende er jo, hvilke spor der blev lagt for den fremtidige udvikling, og hvordan disse vil blive fulgt. Netop her kunne man måske have håbet på lidt mere soliditet, for nu at blive i ministerens terminologi. Rent faktisk måtte der jo kæmpes hårdt for at blot at fastholde nogle af de resultater, der blev opnået på Kairomødet. Eksempelvis var der tale om et direkte tilbageslag, når det gælder kvinders rettigheder. Det beklager vi fra konservativ side, og set i det perspektiv var Københavnermødet en behersket succes. Det forhold understreger blot den kendsgerning, at der i den grad er behov for vedholdenhed og udholdenhed, når det drejer sig om at sikre fremskridt i den sociale udvikling.

Kan man om nogle år om Københavnermødet sige, at det udmærkede sig ved en stærk gen-